

Εξοχότατε Κύριε εκπρόσωπε τού Πρόεδρου τής Ελληνικής Δημοκρατίας,
Εξοχότατε Κύριε πρώην και πρώτε Πρόεδρε τής Ουκρανικής Δημοκρατίας,
Εξοχότατοι Κυρίες και Κύριοι Πρέσβεις και Μορφωτικοί Ακόλουθοι Πρεσβειών,
Αξιότιμες Κυρίες και Αξιότιμοι Κύριοι Πρυτάνεις, Αντιπρυτάνεις και συνάδελφοι,
Αξιότιμες Κυρίες και Κύριοι,

Σε μια εποχή που η απόκτηση και διαχείριση των υλικών αγαθών και τού φυσικού κεφαλαίου αποτελούν αιτίες διάστασης ή συγκρούσεων των λαών –είτε εντός τής αυτής χώρας είτε μεταξύ διαφορετικών χωρών ή ευρύτερων ενώσεων –, εκδηλώσεις όπως η σημερινή, αφενός μεν, συνιστούν τη διαμετρικά αντίρροπη δύναμη και δράση και, αφετέρου, αποδεικνύουν:

Πρώτον: ότι το θετικό παράδειγμα για τον τρόπο επικοινωνίας των ανθρώπων και των λαών υπάρχει, και *δεύτερον*: ότι αυτό που λείπει δεν είναι μόνο η μη αποσιώπησή του αλλά και η ανάδειξή του. Κατ' αυτό τον τρόπο θα αρχίσουν να κατανοούν όλοι οι άνθρωποι, και κυρίως οι νέοι, ότι δεν ζουν σε μια εποχή που βασιλεύει το κακό με τις ποικίλες εκφάνσεις –τις οποίες, βέβαια, δεν μου επιτρέπεται να απαριθμήσω κατονομάζοντάς τις ως διαπιστωτική πράξη, διότι έτσι θα συμβάλω στην αναπαραγωγή τού σχετικού φαινομένου, το οποίο και οδηγεί –προοδευτικά– στην άμβλυνση τού ηθικού αισθητηρίου.

Κυρίες και κύριοι, η παρουσία και μόνο των πρώτων πολιτών πολλών κρατών, μαρτυρεί ότι –παρόλο ότι δεν πρόκειται για μια συνεργασία πολιτικής ή οικονομικής φύσεως, εν ονόματι τής οποίας συμπαρίστανται σήμερα– έχομε ενώπιόν μας μια ιδιαίτερης σημασίας εκδήλωση, μια πνευματική συνάντηση και συνεργασία δύο λαών, η οποία και ευχόμεθα να περιέλθει σε γνώση των νέων ανθρώπων, όχι βέβαια με μία πρόταση στο πλαίσιο των εκτενών ειδήσεων παντός κακού, αλλά συστηματικά.

Επομένως, η σημασία τής πνευματικής αυτής επικοινωνίας ή –κατά τη μυστηριακή έκφραση– τής κοινωνίας τού πνεύματος ενός λαού από έναν άλλο λαό, όπως αυτό εκφράζεται μέσα από διαχρονικές αξίες και ιδεώδη [που διατυπώνονται στο έργο ενός ποιητή τής ειρήνης, στον οποίο και είναι αφιερωμένος ο λόγος σήμερα], επικροτείται από την υψηλή παρουσία των πρεσβευτών πολυάριθμων κρατών καθώς και των εκπροσώπων τού πνεύματος και, γενικά, όλων των προσώπων που μετέχουν στις λειτουργίες τού κοινωνικού γίγνεσθαι.

Επίσης, δεν μπορώ να μην τονίσω ότι η παρουσία όλων των Ελλήνων, που σήμερα βρίσκονται εδώ, έχει μεγάλη βαρύτητα διότι αποτελεί έμπρακτη υπενθύμιση προς όσους –εκούσια ή ακούσια– παραβλέπουν ότι υπάρχουν Έλληνες, εντός και εκτός των τειχών τής Ιερουσαλήμ, οι οποίοι με τη δράση τους ή με την απλή φυσική τους παρουσία εκφράζουν τα διαχρονικά ιδεώδη που αντιπροσωπεύει η πραγματική ελληνική ταυτότητα.

Τολμώ να προσθέσω, παρενθετικά, ότι η παρουσία, όλων ανεξαιρέτως, εδώ σήμερα δεν είναι τίποτε άλλο από υιοθέτηση των λόγων τού Ισοκράτη, ο οποίος μας λέει: «Βουλευόμενος, παραδείγματα ποιού τὰ παρεληλυθότα τῶν μελλόντων· τὸ γὰρ ἀφανὲς ἐκ τοῦ φανεροῦ ταχίστην ἔχει τὴν διάγνωσιν.» (Προς Δημόνικον, 34]), και σε ελεύθερη απόδοση: Όταν σκέφτεσαι, να παίρνεις τα περασμένα ως παράδειγμα για τα μέλλοντα, γιατί το άορατο μέλλον μπορείς πολύ εύκολα να το διαγνώσεις από το φανερό παρόν. Και συμπληρώνω: Παρόν, είναι και αυτό το οποίο συντελείται εδώ σήμερα και όχι η νέα αντίληψη ότι η διατήρηση τής ιστορικής μας μνήμης και η γνώση τής αρχαίας ελληνικής σκέψης αποτελεί «ιδιαιτερότητα». Αλλά περί αυτού θα ομιλήσουν άλλοι.

Βέβαια, η σημερινή συναντησιακή σχέση ανθρώπων πολλών λαών με αναφορά στο παρελθόν δεν προέκυψε αφ' εαυτής. Οφείλεται σε δύο κυρίως λόγους: πρώτον στους αρχικούς εμπνευστές και συντελεστές τής υπό τον τίτλο **«ΔΙΑΘΗΚΗ» δίγλωσσης έκδοσης τού έργου τού εθνικού ποιητή τής Ουκρανίας Τάρας ΣΕΒΤΣΕΝΚΟ** καθώς και των σχετικών γι' αυτόν μελετών και δεύτερον: στους συνδιοργανωτές τής παρουσίασης αυτής τής έκδοσης, δηλαδή στον **Σύλλογο Ουκρανο-Ελληνική Σκέψη** και τις εκδόσεις **«Άλφα Πι»**, και μάλιστα σε μια χρονική στιγμή επετειακών συγκυριών.

Και για μεν την πορεία εφαρμογής τού προγράμματος υλοποίησης τής όλης έκδοσης θα μιλήσουν αυτοί που εμπνεύστηκαν τη σχετική ιδέα ή μάλλον η εμπνευσθείσα τη σχετική ιδέα. Όμως τους εφαρμοστές τής ιδέας οφείλει να τους παρουσιάσει ο ομιλών. Αναφέρομαι στον Σύλλογο **Ουκρανο-Ελληνική Σκέψη**.

Κυρίες και κύριοι,

- Η Ουκρανική κοινότητα στην Ελλάδα δημιουργήθηκε σχετικά πρόσφατα και η ύπαρξή της μετράει μόνο 13 χρόνια. Η δημιουργία της οφείλεται στον ΣΥΛΛΟΓΟ «ΟΥΚΡΑΝΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΚΕΨΗ» και η δραστηριότητά της είναι γνωστή όχι μόνο στην Ελλάδα και την Ουκρανία, αλλά και σε όλο τον κόσμο. Όμως, όλα ξεκίνησαν νωρίτερα.

- Το πρώτο βήμα έγινε το 1995 όταν η ρωσόφωνη εφημερίδα **«Ομόνοια»** δημοσίευσε μια ένθετη σελίδα με τον ρομαντικό τίτλο «Άνεμος από την Ουκρανία», συντάκτρια του οποίου ήταν η **Γαλήνη Μασλιούκ**. Το επόμενο βήμα έγινε στη ουκρανική εφημερίδα **«Βίσνικ-Αγγελιαφόρος»** με ελληνικό ένθετο, η οποία άρχισε να εκδίδεται το 1997 μέσω των προσπαθειών της ίδιας και της Ελληνίδας, με την ουκρανική ψυχή, **Λίτσας Πατεράκη**. Η εκδοτική αυτή προσπάθεια αξιολογήθηκε θετικά όχι μόνο από την ουκρανική και την ελληνική κοινωνία, αλλά και την ουκρανική διασπορά.

- Η κοινή αυτή δημοσιογραφική-ενημερωτική προσπάθεια οδήγησε το 1998 στην ίδρυση του πρώτου οργανωμένου συλλόγου **«Η Γη του Πελαργού»**, κύριο μέλημα του οποίου, σύμφωνα με την κ. Γ. Μασλιούκ, ήταν «η προώθηση του εθνικού πνεύματος και η ενίσχυση της Ουκρανο-ελληνικής φιλίας». Στις αρχές του 2002 ο σύλλογος μετονομάζεται και καταχωρίζεται στο Πρωτοδικείο Αθηνών με το καινούργιο, το σημερινό πλέον όνομα "Ουκρανο-Ελληνική Σκέψη».

- Ο σύλλογος, κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του, δραστηριοποιείται με επιτυχία στην Ελλάδα, μεταδίδοντας στην Ελληνική κοινωνία τον πολιτισμό της Ουκρανίας, τα γράμματά της και την ιστορία της.

- Σημειώνεται ότι από το 2002 μέχρι σήμερα λειτουργεί κυριακάτικο σχολείο υπό την αιγίδα του Συλλόγου και με τη φιλανθρωπική υποστήριξη του Ελληνο-βρετανικού Κολλεγίου και ιδιαιτέρως του προέδρου του κ. Κωνσταντίνου Καρκανιά.

- Ο Σύλλογος «Ουκρανο-Ελληνική Σκέψη» αποτελεί ενεργό μέλος του Ευρωπαϊκού και του Παγκοσμίου Κογκρέσου των Ουκρανών, στο οποίο συμμετέχουν εκπρόσωποι της ουκρανικής ομογένειας από όλο τον κόσμο.

- Στο πλαίσιο της δράσης του Κογκρέσου, η κοινότητα το 2006 πραγματοποίησε διεθνές φόρουμ της Ουκρανικής διασποράς στην Ελλάδα. Βασικές προτεραιότητες του φόρουμ αυτού, που έχει γίνει πια θεσμός, είναι η εκπαίδευση, ο πολιτισμός, η ιστορία και τα μέσα ενημέρωσης.

- Το προσεχές έτος (2012) η Ελλάδα θα φιλοξενήσει το 5ο επετειακό φόρουμ. Το φόρουμ, εκτός από το να ενώνει την ουκρανική ομογένεια, παρουσιάζει στους εκπροσώπους διαφόρων χωρών την τουριστική ελκυστικότητα της Ελλάδας και την αμοιβαία συμπάθεια των Ελλήνων και των Ουκρανών.

- Από το 2007, χάρις στις προσπάθειες τής προέδρου τού συλλόγου κ. Γαλήνης Μασλιούκ και της γραμματέως κ. Οξάνα Νακονέτσνα εκδίδεται, εβδομαδιαίως, ένθετη ουκρανική σελίδα αρχικά στην εφημερίδα «Αθήνα - Ελλάς», και τώρα - στην εφημερίδα «Κόσμος και Ομόνοια».

- Συνοψίζοντας το κύριο έργο που επιτελεί ο Σύλλογος έχουμε 4 κατηγορίες δραστηριοτήτων: (α)κοινωνικές-ανθρωπιστικές (σύσφιξη των Ελληνο-Ουκρανικών σχέσεων, θέση των Ουκρανών στην Ελληνική κοινωνία), (β) εκπαιδευτικές (ουκρανικό κυριακάτικο σχολείο), (γ) ενημερωτικές (ειδική έκδοση του «Αγγελιαφόρου» και ένθετες σελίδες στα ουκρανικά σε εφημερίδες) και (δ) πολιτιστικές (φεστιβάλ, σεμινάρια, στρογγυλές τράπεζες).

- Τέλος, ένα σημαντικό επίτευγμα του συλλόγου είναι ότι κάθε χρόνο όλο και περισσότεροι Έλληνες εκδηλώνουν ενδιαφέρον για την Ουκρανία, την ιστορία της και την πολιτιστική της κληρονομιά. Ζωντανή μαρτυρία του γεγονότος αυτού αποτελεί και η σημερινή παρουσίαση.

- Στην κυρία Γαλήνη Μασλιούκ, την ψυχή τού Συλλόγου και τής όλης προσπάθειας, θα αναφερθώ και πάλι, όταν θα την προσκαλέσω να ομιλήσει σύμφωνα με το πρόγραμμα. Είναι όλοι άξιοι θερμών συγχαρητηρίων.

Σταματώ, εδώ, διότι δεν έχω προσκληθεί για να ομιλώ αλλά για να παραδίδω, σύμφωνα με το πρόγραμμα, την σκυτάλη κατ' αρχάς στα πρόσωπα που θα χαιρετήσουν την εκδήλωση και στη συνέχεια στους ομιλητές.

Όμως, πριν παραδώσω την σκυτάλη, στον πρώτο δρομέα, είμαι υποχρεωμένος αφενός μεν να ευχαριστήσω τους συνδιοργανωτές για την τιμητική προς το πρόσωπό μου πρόσκληση και αφετέρου να συγχαρώ τις εκδόσεις ΑΠ, με τους ιδιοκτήτες των οποίων έχω από πολλών ετών συνεργασία, διότι συνάδοντας προς την απαίτηση για ικανοποίηση και των πνευματικών αναγκών των ανθρώπων, και κυρίως τη νέας γενιάς, έχουν περιλάβει στο εκδοτικό τους πρόγραμμα, μη φειδόμενοι κόστους και κόπου, μία σειρά εκδόσεων ιστορικού, λογοτεχνικού και λαογραφικού περιεχομένου με τοπικό ή διεθνή χαρακτήρα, αλλά κυρίως με σεβασμό στην αισθητική εμφάνιση και την υψηλή ποιότητα τού περιεχομένου. Αξίζει να ξεφυλλίσει κανείς σπίτι του τον κατάλογο τού συνόλου των εκδόσεων προκειμένου να επιβεβαιώσει τού λόγου το αληθές και όχι μόνο.